ដំណាំខាត់ណាដើម

I. លក្ខណៈបរិស្ថាន

ដំណាំខាត់ណាដើមឬខាត់ណាឈើត្រូវបានគេដាំដុះជាង ២០០ឆ្នាំមកហើយ នៅតំបន់ជាច្រើននៅលើពិភពលោកវាស្ថិតក្នុងក្រុម Coles Crops។ ដំណាំប្រភេទនេះស្ថិតក្នុងគ្រួសារ Cruciferae ប្រភេទ Brassica Oleracea L ឈ្មោះវិទ្យាសាស្ត្រ Brassicaalbog labra។ តាមការស្រាវជ្រាវរបស់លោក Thompson (1979) បានអត្ថាធិប្បាយថា: ដំណាំនេះមានប្រភពដើមនៅក្នុងតំបន់ Rupestrisineana ក្នុងតំបន់Adriatic ឬនៅភាគខាងត្បូងនៃប្រទេសអ៊ីតាលី ។ នៅដើមសតវត្សទី១៩ តាមការកត់ត្រាពិតប្រាកដមួយអំពីប្រវត្តិដំណាំនេះដំបូងគេបង្អស់ នៅប្រទេសបារាំងក្នុងឆ្នាំ ១៩០០ ក្រោយមកវារីកចម្រើនទៅដល់ប្រទេសអាឡឺម៉ង់ ប្រទេសដាណាម៉ាកប្រទេសអង់គ្លេស ។

តាមការធ្វើចំណាត់ប្រភេទរបស់លោក Yarnell ក្នុងឆ្នាំ ១៩៥៦ បានកំណត់ប្រភេទ Brassica oleracea L ជាច្រើនប្រភេទក្នុងនោះខាត់ណាដើមជា ប្រភេទដំណាំស្ថិតក្នុងក្រុម Brassiea olerecea នេះដែរក្រៅពីនោះដូចជាខាត់ណា ផ្កាខាត់ណាដើមខាត់ណាក្តោបពន្លកខ្មែងខាត់ណា ។ ខាត់ណាដើម ឬ ខាត់ណា ឈើមាន ២ ប្រភេទនៅតំបន់ប្រទេសក្តៅគេចូលចិត្តដាំពួកស្លឹកក្រាស់ ហើយជាប់ គ្មានផែកដើមតូចហើយមានពណ៌បៃតងក្រមៅឈ្មោះ Chinese Kale ចំពោះនៅតំបន់ត្រជាក់វិញគេនិយមដាំខាត់ណាដែលមានស្លឹកផែក ល្អិតៗក្រញាញ់ ពណ៌បៃតង ខ្ចីដើមធំ ខ្ពស់កម្ពស់ប្រមាណពី ៥៥-៦៥ស.ម គេឱ្យឈ្មោះថា Borecole Kale ។

អំពីលក្ខណៈដើម ទង និងស្លឹក: ដើមរបស់វាមានពណ៌បៃតងដុះពន្លកឡើងទៅលើដោយសារកំពូលខ្ចីៗ បើគេកាត់ទទឹងដើមយើងសង្កេតឃើញថាផ្នែកសំបកមានភាពជាសរសៃហើយស្ថិតនៅតាមបណ្តោយដើមព្រមទាំងមានសំបកពណ៌បៃតង ព័ទ្ធពីក្រៅសរសៃទាំងនោះហើយ នៅផ្នែកបណ្តូលមានសភាពទន់ខ្ចីជាផ្នែកបរិភោគ បាន ។

អំពីស្លឹក: ស្លឹកមានពណ៌បៃតងក្រមៅមានទ្រនុងស្លឹកធំវែងភ្ជាប់ពីដើមរហូតដល់ចុងស្លឹកព្រមទាំងមានសរសៃតូចៗនៅក្នុងទ្រនុងជាសរសៃនាំឡើង នៃសារធាតុចិញ្ចឹមនិងទឹក... ។

អំពីផ្កា: ផ្កានៅផ្នែកខាងលើហើយ មានពណ៌សផ្ការួមភេទ (Monogender) គឺផ្កាញីនិងផ្កាឈ្មោលនៅជាមួយគ្នា(Male and Female) ផ្កាចាប់ផ្តើមរីកក្រោយពីមានសន្លឹកប្រមាណពី ១៤-១៦ សន្លឹកក្រោយដាំប្រមាណពី ៨៥-៩០ ថ្ងៃ ។ ប៉ុន្តែនៅតំបន់ក្តៅភាគច្រើនផ្ការីកហើយរលួយដោយសារកំដៅថ្ងៃ មិនសមស្របដល់ ការបង្កកំណើត ។

ការផលិតពូជ: ត្រូវជ្រើសរើសតំបន់ត្រជាក់រយៈពេលវែងពី ៤-៥ ខែ ដែលមានសីតុណ្ហភាពពី ២៥-២៨ ០ជ ជាធម្មមហើយគ្រាប់ ពូជតូចល្អិត ១០០០ គ្រាប់ ទម្ងន់ ៣,៣-៥០ ក្រាម ។

អំពីឬស: ប្រភេទរុក្ខជាតិនេះ គឺក្រុមឬសរយាងលូតលាស់សកម្ម វាអាចចាក់ចូលក្នុងជម្រៅប្រមាណពី ៥៥-៨០ ស.ម គេអាចឱ្យឈ្មោះថាប្រភេទឬសខ្វី ។

II. លក្ខខណ្ឌបរិស្ថាន

អំពីបរិស្ថានត្រូវបានរាប់បញ្ចូលកត្តាសំខាន់ៗដូចជា:កត្តាសីតុណ្ហភាព កត្តាដី សំណើមបរិយាកាសនិងសំណើមដីទឹកភ្លៀង... ។

១. អំពីពន្លឺ និងរយ:ពេលចាំង

សីតុណ្ហភាពនិងពន្លឺវាជាថាមពលមួយ ដែលមានតួនាទីយ៉ាងសកម្មក្នុងសកម្មក្នុងប្រតិកម្មអន្តរអំពើសម្រាប់បំលែងសារធាតុផ្សេងៗឱ្យទៅជាសារធាតុ

អំពីអាហារូបត្ថម្ភ

ក្នុងទម្ងន់ ១០០ ក្រាមដែលបរិភោគបានមានសារធាតុដូចក្នុងតារាង

ឈ្មោះ-បន្លែ	កាឡូរី	ជាតិទឹក	កាបូអ៊ីដ្រាត	ប្រូតេអ៊ី	ផេះ	ការ៉ូតែន	B.mg		C	ធាតុរ៉ែ mg	
		%	%	g	g	ug	ស្យាម៉ីន	ផ្លាវីន	Mg	Ca	Fe
ខាត់ណាដើម	២១	៩២,៧	៣,៨៣	១.១	០,២	២២	០,០៥	០,០៩			៨៥

ចិញ្ចឹមជាពិសេសដើម្បីបង្កើននូវជាតិបៃតងដែលគេឱ្យ ឈ្មោះថា ក្លរូភីលនិង ផលិត ជាតិកាបូននីត្រាត ។ នៅក្នុងដំណើរបាតុភូតរស្មីសំយោគ គឺ Photosynthesis ដែលប្រតិកម្មតែងចាប់យកឧស្ម័នកាបូនិច Co_2 បញ្ចេញ ឧស័ន្ទអ៊ុកស៊ីសែន O_2 ផ្ទុយទៅវិញនៅពេលបរិយាកាសគ្មានពន្លឺពិសេស ពេលយប់ សីតុណ្ហភាពត្រជាក់ប្រតិកម្ម ហៅថាបាតុភូតដំណកដង្ហើមគឺ ចាប់យក អ៊ុកស៊ីសែន O_2 បញ្ចេញនូវឧស្មន័កាបូនិច Co_2 ។

២.អំពីសីតុណ្ហភាព

នៅក្នុងកត្តាសីតុណ្ហភាពនេះដែរគេចែកចេញជា៣ផ្នែកគឺ សីតុណ្ហភាពដំណុះគ្រាប់សីតុណ្ហភាពសម្រាប់ការដុះលូតលាស់និង សីតុណ្ហភាពបន្តពូជ ។ សីតុណ្ហភាពសម្រាប់ដំណុះគ្រាប់វាត្រូវការសីតុណ្ហភាពសមស្របជាក់លាក់មួយក្នុងតំណាក់កាលដុះពន្លកពី ១៧-២០ តែបើទាប ជាង ១០ និងឡើងខ្ពស់ ជាង ២៨ វានឹងមានបញ្ហាច្រើនគឺពេលខ្លះមិនអាចដុះពន្លកបាន និងករណីខ្លះទៀតដុះមកហើយត្រូវរងការខូចខាត ពិសេសបណ្តាលឱ្យកើតជម្ងឺទន់ដើមក៏មាន ។ សីតុណ្ហភាព សម្រាប់ការ លូតលាស់នៅក្នុងវគ្គលូតលាស់ដំណាំខាត់ណាដើមត្រូវការសីតុណ្ហភាព មួយយ៉ាងប្រសើរវាងពេលយប់ និងពេលថ្ងៃ ពេលយប់សីតុណ្ហភាព ចន្លោះ ១៨-២០ ^{o}C និងពេលថ្ងៃចន្លោះពី ២៥-៣៥ ជាមធ្យមពី ២០-២៥ អង្សាសេដំណាំនេះអាចលូតលាស់លឿនជៀសផុតពីការបំផ្លាញរបស់សត្វល្អិតទៀតផង។ សីតុណ្ហភាពសម្រាប់បន្តពូជគឺចន្លោះពី ១៨-២២ អង្សាសេមធ្យមប្រចាំថ្ងៃ ។

៣.កត្តាដី

ដីជាកត្តាមួយចាំបាច់សម្រាប់ការដុះនិងលូតលាស់របស់ដំណាំគ្រប់ប្រភេទដីដែលសម្បូរទៅដោយជាតិមមោកព្រមទាំងសារធាតុ ចិញ្ចឹមផ្សេងៗ ដំណាំប្រភេទនេះត្រូវគេចាត់បញ្ចូល ទៅក្នុងក្រុមមិនធន់ទ្រាំនឹងដីអាស៊ីដវាអាចដុះលូតលាស់លើប្រភេទដីច្រើន ប្រភេទជាពិសេសនៅលើប្រភេទដីល្បាប់មាត់ទន្លេមេគង្គដីក្រហមដីខ្មៅ តែវាមិនលូតលាស់ល្អលើប្រភេទដីដែលមានល្បាយឥដ្ឋខ្ពស់ព្រោះ ដីប្រភេទនេះមិនជ្រាបទឹកដីដែលដក់ទឹកយូរ ដំណាំប្រភេទនេះមិនអាចលូតលាស់ល្អ ផះ សមស្របគឺចន្លោះពី ៦,៥-៧,៥ ចំពោះសំណើមដីត្រូវមានចន្លោះ ៧០-៧៥ % ជាប្រចាំ ។

III. **បច្ចេកទេសដាំដុះ**

១. ការរៀបចំដី

ដីជាកត្តាសំខាន់សម្រាប់ការ លូតលាស់របស់ដំណាំការៀបចំដី សម្រាប់ដំណាំ

បន្លែជាទូទៅដីស្ងួតល្អ មិនសើមពេកនិងមិនស្ងួតពេក សំណើមសមស្រប។ ការភ្ជួរ និងរាស់បំបែកដីឱ្យល្អិតគឺធានាឱ្យមានខ្យល់ចេញចូលបានល្អ ពង្រាយជីជាតិឱ្យស្មើល្អ រក្សាសំណើមគ្រប់គ្រាន់ក្នុងដីកៀរឱ្យស្មើដើម្បីឱ្យការលើករងនិងស្រោច ស្រពប្រព្រឹត្ត ទៅបានល្អ ។ការភ្ជួរដីមិនបានជ្រៅ និងមិនបានកៀរឱ្យស្មើវាអាចធ្វើឱ្យការរលូតលាស់ របស់ដំណាំមានភាពមិនស្មើគ្នាឡើយ ។ ដីស្ងួតដែលអាចភ្ជួរបានគឺមុខលើសំណើមប្រមាណពី ៥៥-៦០ % ប្រសិនបើដីនោះជាប្រភេទ ដីខ្សាច់ខ្លាំងមុន នឹងភ្ជួរត្រូវបាចជីកំប៉ុស្តិ ចំនួន ១៥-២០ តោននិងកំបោរចំនួន ២៥០-៣០០ គ.ក្រលើផ្ទៃដី ១ ហ.ត ទើបភ្ជួរលប់ជាក្រោយព្រោះ ដីកំប៉ុស្តធ្វើឱ្យ ដីឥដ្ឋមានបន្ទុកខ្យល់ចេញចូលបានល្អ ។

២.របៀបដាំដុះ

ចំពោះដំណាំខាត់ណាដើមឬខាត់ណាឈើគេអាចប្រើវិធីសាស្ត្រដាំដុះបានជាពីររបៀបគឺ: **ដាំដោយសាបគ្រាប់ផ្ទាល់ និងដាំដោយស្ទូងកូន**

ក. របៀបដាំដោយសាបគ្រាប់ផ្ទាល់

ក្រោយពីភ្ជួរនិងរាស់រួចហើយគេចាប់ផ្តើមឆូតលើករងដោយឧបករណ៍ម៉ាស៊ីនលើករងដោយន័ង្គលគោ ឬដោយចបដែលរងមានទទឹង ៨០-១០០ ស.ម កម្ពស់នៅរដូវវស្សាពី ២០-២៥ស.ម រដូវប្រាំងវិញ ១៥-២០ ស.ម បណ្តោយមិនលើសពី ១០-១៥ ម ។ក្រោយពីលើករងហើយត្រូវបាចជីទ្រាប់បាតគឺ១៥.១៥.១៥ ឬ ជី DAP ទ្រាប់បាតដោយលាយជាមួយថ្នាំសម្លាប់សត្វល្អិតគឺ Furadan ដើម្បីសម្លាប់សត្វ

ល្អិតដែលជ្រកពួនក្នុងដី ១៥ ម^{២} ប្រើចំនួន ២០ ក្រ Furadan ក្រោយមករាស់ និងរើសស្មៅចេញនិងពង្រាបឱ្យបានល្អ ទើបគេចាប់ផ្តើមយកគ្រាប់ពូជទៅសាបលើ ថ្នាលនោះដោយប្រើគ្រាប់ពូជចំនួន ៧-១០ ក្រាមលើផ្ទៃថ្នាល ១៥ ម^{២} មួយហិកតា គេប្រើគ្រាប់ពូជចំនួន ៥ គីឡូក្រាម ។ ក្រោយពីសាបហើយគេត្រូវយក កំណាត់ ចំបើងស្ងួតខ្លីមកព្រាចពីលើហើយស្រោចទឹកឱ្យជោគ ១ ថ្ងៃ ២លើកក្រោយ ពីសាប រយៈពេល ៧ ថ្ងៃគេចាប់ផ្តើមដករំលួសកូនចេញ និងស្មៅផ្សេងៗជាលើកទី ១ ការដក រំលួសកូនលើទី ២ ធ្វើឡើងនៅពេលកូនខាត់ណាមានអាយុ ១៥ ថ្ងៃ គឺគេដកដោយទុកឱ្យមានចន្លោះរង្វើលសម្រាប់ឱ្យខាត់ណាលូតលាស់បានតែម្តង គឺ២០ ស.ម x ២០ ស.ម ។

២. របៀបដាំដោយស្ទូងកូន

មុននឹងដាំគេត្រូវលើករងឱ្យបានត្រឹមត្រូវគឺទទឹង ៨០ ស.ម កម្ពស់ ២០-២៥ ស.ម បណ្តោយពី១០-១០៥ម បន្ទាប់មកទៀតរាស់ពង្រាបរងនីមួយៗឱ្យ ស្មើល្អប្រមូលយកស្មៅចេញ ទើបរោយថ្នាំសម្លាប់សត្វល្អិត Furadan លាយជាមួយជី ១៥.១៥.១៥ ឬជី DAP (១៨.៤៦.០) ទៅក្នុងរងទាំងនោះ បន្ទាប់មកយករនាស់រាស់លុបដី និងថ្នាំទាំងនោះឱ្យធ្លាក់ចុះក្នុងជម្រៅដី ៣-៥ ស.ម ទើបគេដកយកកូនមកស្ទូងកូនខាត់ណាមានសន្លឹក ៣,៤ កម្ពស់ ៨-១២ ស.ម ទើបស្ទូងបាន គេស្ទូងចម្រៅ ៣-៤ ស.មចន្លោះគុម្ពនិងជួរ ២០ ស.ម x ២០ ស.ម ១ដើម/មួយ គុម្ព ។ ក្រោយពីស្ទូងហើយគេត្រូវស្រោចទឹកឱ្យជោគភ្លាមក្រោយពីស្ទូង ២ ថ្ងៃ កូនដំណាំតែងស្រពោនព្រោះវាដាច់ឫសច្រើន ដូច្នេះគេត្រូវប្រើវិធីគ្របកូនដែលទើបស្ទូងហើយនៅពេលថ្ងៃក្តៅខ្លាំងស្រោចទឹក ១ ថ្ងៃ៣លើកក៏បាន ។

៣. ការស្រោចស្រព

គេស្រោចដោយប៉ោតធម្មតាគឺមួយអំរែកទឹក ៣៨ លីត្រស្រោចលើផ្ទៃដី១០-១៥$ម^2$ មួយថ្ងៃ ២ ដង ព្រឹកល្ងាចរហូតដល់កូនខាត់ណាមានអាយុ ១០ ថ្ងៃទើបបញ្ចូលទឹក។ ម្យ៉ាងទៀតគេបាញ់ទឹកដោយប្រើម៉ាស៊ីន១ ថ្ងៃម្តង។

៤. ការជ្រំជ្រោយដី

ចំពោះដំណាំប្រភេទនេះគេជ្រំជីចំនួន២លើកគឺរយៈពេល ១៥ថ្ងៃក្រោយពីសាបគេត្រូវជ្រំជ្រោយលើកទី ១មុននឹងជ្រំជ្រោយដីគេផ្អាកការស្រោចទឹកមុន

ជ្រុំដីរយៈពេល ១ថ្ងៃ ដើម្បីឱ្យដីស្ងួតហើយក្រោយពីជ្រុំទៅទុក ១ ថ្ងៃដើម្បីឱ្យស្មៅចង្រៃងាប់ព្រមទាំងឱ្យដីមានបន្ទុកខ្យល់គ្រប់គ្រាន់ទើបគេស្រោចទឹកនិងចាក់ជីបំប៉ន ។ ការជ្រុំជ្រោយដីលើកទី ២ គឺធ្វើឡើងនៅក្រោយពេលសាប ឬ ស្ទូងរយៈ ពេល ៣០ ថ្ងៃ គឺប្រើកូនចបមុខ តូចកាប់ជ្រុំរាក់ៗបំផុតមុខលើក្រោយមកគេហាល ដីនោះរយៈពេលមួយថ្ងៃដើម្បីឱ្យដីស្ងួតព្រមទាំងប្រមូលយកស្មៅចេញក្រោយមកគេស្រោចទឹកឱ្យជោគខ្លាំង ។ ក្នុងដំណាក់កាលនេះគេជ្រុំហើយត្រូវពូនដីទាំងនោះឱ្យជិតគល់ធានាឱ្យឫសដែលចុះចេញពីគល់ផ្នែកខាងលើមានលទ្ធភាពទទួលយកជីជាតិធ្វើឱ្យដើមខាត់ណារីកធំ ។

៥. ការជ្រើសរើសជី

- មុនពេលដាំត្រូវទ្រាប់បាតជីកំប៉ុស្តិ៍ ឬ ជីធម្មជាតិដូចជាអាចម៍គោអាចម៍មាន់ចំនួន ២០-២៥តោន ក្នុងមួយហិកតាលាយជាមួយជី ១៥.១៥.១៥ ចំនួន ២០០ គ.ក្រ ឬ ជី DAP ចំនួន ១៥០ គ.ក្រ បាចទៅលើរងនីមួយៗហើយ រាស់លុបឱ្យជីទាំងនោះកប់ទៅក្នុងដី ។

- ការស្រោចជីបំប៉ន ១ គឺជីអ៊ុយរ៉េ ៤៦ % ចំនួន៥០ គ.ក្រក្នុង ១ ហ.តដោយលាយជាមួយទឹកស្រោចក្រោយស្ទូងរយៈពេល ៧ ថ្ងៃ ឬ ក្រោយសាបរយៈ ពេល ១៥ ថ្ងៃ (ករណីដាំដោយសាបគ្រាប់ផ្ទាល់ ១៥ ថ្ងៃ)

- ការដាក់ជីបំប៉នលើកទី ២ ប្រភេទជី ១៥.១៥.១៥ ចំនួន ២០០ គ.ក្រ ក្នុង ១ ហ.តដាក់តាមចន្លោះជួរនៃដើមខាត់ណាក្រោយពីស្ទូងរយៈពេល ៣០ ថ្ងៃគឺចំពេលជ្រុំលើកទី ២ ដាក់ជីក្រោយពេលជ្រុំនិងប្រមូលស្មៅហើយក្រោយពីដាក់ត្រូវស្រោចទឹកអោយជោគ ។

គេស្រោចជីអ៊ុយរ៉េបំប៉នចំនួន ២ លើកទៀត គឺក្រោយពេលស្ទូងរយៈពេល ៤០ ថ្ងៃ និងចុងក្រោយបង្អស់ ៥០ ថ្ងៃក្រោយស្ទូងដាក់មួយលើកចំនួន ៩០គ.ក្រក្នុង១ហិកតាដោយលាយជាមួយជីត្រាំគឺគេយកជីអាចម៍មាន់ឬកាកសណ្តែកសៀងមកត្រាំជាមួយទឹកនោមឱ្យរលួយហើយគេយកទឹកជីនោះ ១ លីត្រលាយជាមួយទឹកធម្មតា ១៥-២០ លីត្រ ។

បញ្ជាក់: ដំណាំប្រភេទនេះវាត្រូវការជីត្រាំយ៉ាងខ្លាំងពិសេសប្រភេទជីអាចម៍មាន់ព្រមទាំងជីអាចម៍គោអាចម៍ក្របី ។ល។

IV. **អំពីជម្ងឺនិងសត្វល្អិត**

១. អំពីជម្ងឺសំខាន់ៗ

ដំណាំប្រភេទនេះច្រើនរងការបំផ្លាញដោយជម្ងឺច្រើនប្រភេទដូចជា ៖

- ជម្ងឺ Fusarium wilt ដែលតែងកើតនៅលើកូនដំណាំតូចជាពិសេសធ្វើឱ្យរលួយឫស និងគល់ជាមួយនឹងជម្ងឺ Stem Rootដែលអាចធ្វើឱ្យកូនខាត់ណារលួយយ៉ាងច្រើនពិសេសនៅពេលមានភ្លៀងធ្លាក់ឬសំណើមដីខ្ពស់ ។

- ជម្ងឺ Alternaria Leaf spot of Chinese Kale ជម្ងឺប្រភេទនេះតែងធ្វើឱ្យស្លឹកខាត់ណាមានពណ៌លឿង ទុំទាំងមូលប្រែពីពណ៌បៃតងទៅពណ៌លឿងទុំយ៉ាងរហ័ស ។

- ជម្ងឺ While spot of Chinese Kaleជម្ងឺប្រភេទនេះបំផ្លាញលើដំណាំស្លឹកជាច្រើននៅក្នុងក្រុម Brassica olera ceae ឱ្យស្លឹករមូរឡើងលើជម្ងឺប្រភេទនេះកើតនៅពេលអាកាសធាតុក្តៅខ្លាំង ។

- ជម្ងឺទាំងនេះអាចការពារបានដោយប្រើវិធីសាស្ត្រក្សេត្រសាស្ត្រត្រូវហាលដីឱ្យស្ងួតមុនសាបគ្រាប់ពូជឬស្ទូងបន្ថយការស្រោចទឹកការធ្វើដំបូលគ្របពីលើនៅរដូវក្តៅនិងការប្រើថ្នាំសម្លាប់សត្វល្អិតដូចជា Captan or orthocide Maneb M.45 Zine M45 លាយជាមួយទឹកបាញ់កម្រិត ២០-៣០ ក្រាមលាយទឹក ១៥-៧ លីត្រក្នុង ១អាទិត្រ ២ ដង ។

២. អំពីសត្វល្អិតសំខាន់ៗ

- ដង្កូវកាត់ដើម: ចូលចិត្តស៊ីបំផ្លាញដោយកាត់ដើមហើយជ្រក់ពួននៅក្នុងដីពណ៌ត្នោតក្រមៅមានប្រវែងពី ៤២-៤៨ ម.ម ។

- ដង្កូវហ្វូង: វាស៊ីកាត់ស្លឹករុក្ខជាតិគ្រប់ប្រភេទវត្តមានដែលធ្វើឱ្យគ្រោះថ្នាក់ពីខែមករា - ខែមិនាមេអំបៅពងដាក់ក្រោមស្លឹកជាកញ្ចុំៗ ២៥ - ៥០០ ពងហើយមានស្បែគ្របការពារពីលើ ។វាអាចមានអាយុកាលសរុបពី ៣០-៦១ ថ្ងៃ ដោយរាប់បញ្ចូលពីពងកូនដង្កូវ ដង្កូវ ពេញវ័យ ដឹកឌឿនិងមេអំបៅ ។

- ដង្កូវមូរស្លឹក: វាពេញវ័យនៅពេលវាមានប្រវែង ៣២-៣៦ ម.ម ពណ៌បៃតងខ្ចីពងជារាយពី ៥-១០ ពងនៅលើត្រួយខ្ចីៗការ ស៊ីបំផ្លាញច្រើនតែជាច់តែមស្លឹកនិងជ្រកនៅក្នុង មូរស្លឹកដែលវាស៊ីបកធ្វើជំរករបស់វានៅពេលថ្ងៃ ។

- ដង្កូវយោលទោង: ដង្កូវប្រភេទនេះគេចាត់ជាប្រភេទសត្វល្អិតបំផ្លាញធ្ងន់ធ្ងរនៅលើពិភពលោកលើអំបូរដំណាំ Crucifers ។ វាមានអាយុកាលសរុប ១៣-២២ថ្ងៃ ។ ការស៊ីបំផ្លាញដោយបកយកស្រទាប់ពណ៌ខៀវដោយទុកភ្នាសអេពីឌែមនៃកោសិការុក្ខជាតិ ។

- សត្វទាគូ: សត្វប្រភេទនេះមេចំណាស់មានស្លាបរឹងភ្លឺរលោងតូចៗលោត ឬហើរជាពិសេសគឺរលោងមិនជាប់ថ្នាំពេលយើងបាញ់។

- ក្រុមៗចូលចិត្តស៊ីបំផ្លាញពួកស្លែក្តោបខាត់ណាផ្កាជាដើមរីឯដំណាក់កាលជាដង្កូវគឺវារស់នៅក្នុងដីហើយស៊ីបំផ្លាញឬសដំណាំប្រភេទដូចខាងលើ ការបំផ្លាញរបស់មេចំណាស់ គឺអុចស្លឹកឱ្យធ្លុះរទុះៗធ្វើឱ្យដំណាំលូតលាស់យឺត ។ សត្វល្អិតប្រភេទនេះពិបាកកំចាត់ដោយវាមានប្រព័ន្ធការពារ ។

វិធានការការពារ និង កំចាត់

- ការព្រាចថ្នាំ Furadan មុនពេលដាំការជ្រើសរើសរដូវដាំដុះការដាំដំណាំឆ្លាស់ពិសេសពួកដំណាំ Craminea ដូចជាពោតស្រូវ ។ល។ ការកំចាត់ស្មៅឱ្យស្អាតក្នុងចំការការបាញ់ថ្នាំប្រភេទ (Baccillus Thuri-ngieniss) ដូចជា Zandor កម្រិត ៣០ ក្រាមលាយជាមួយថ្នាំ Methy phosphate ចំនួន ៣០ CC ។ ក្នុងការបំផ្លាញខ្លាំងគេលាយជាមួយម្សៅជាវ Carbary ២០ ក្រាម ក្នុងទឹក ២០ លីត្រ ។ ក្រៅពីនោះនូវមានថ្នាំប្រភេទខ្លាំងដូចជា Pegasus, Atabron, Trigad ឬ Vertimex កម្រិតប្រើ ២០ CC លាយជាមួយទឹក ១៥-១៨ លីត្រ បាញ់នៅពេលល្ងាចត្រជាក់ ចំពោះដង្កូវយោលទោង ។

IV. ការប្រមូលផល

គេអាចប្រមូលផលបានក្រោយពេលដាំរយៈពេល ៥៥-៦០ ថ្ងៃ គឺនៅពេលវាជិតចេញផ្កា ឬចេញផ្កាក្រពុំតូចៗពេលនោះដើមរីកប៉ោង ធំគឺគេកាត់ដើមផ្នែកខាងលើដីត្រឹម ៤-៥ ស.ម ហើយកាត់ស្លឹក ៣-៤ ចោលផ្នែកខាងក្រោយដោយទុកស្លឹកខ្ចីៗចំនួន ៥-៦សន្លឹកសម្រាប់បរិភោគ ។ ជាទូទៅ ១ ហិកតាឱ្យផលពី ២០-២២ តោនជាមធ្យម ។